

Arrest

nr. 116 915 van 15 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013 in plaats van 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine, afkomstig uit Conakry. U verklaart acht jaar naar school te zijn geweest. Daarna verkocht u kledij en hielp u uw echtgenoot in zijn zaak, hij had een eigen vrachtwagen. U verklaart in 1999 met uw echtgenoot (D.M.-B.) te zijn gehuwd. Hij was sinds 2008 lid van de oppositiepartij UFDG (Union des Forces Democratiques de Guinee). Hij was een actief lid die maandelijks deelnam aan vergaderingen van de partij en hen financieel ondersteunde. Na deze vergaderingen kwamen regelmatig een aantal leden van de partij naar jullie huis om na te praten.

U verzorgde daarbij de maaltijd. Zelf was u enkel sympathisant van de partij maar geen lid en nam u niet deel aan vergaderingen of manifestaties. Op 21 september nam uw echtgenoot deel aan een manifestatie van de oppositie en werd daarbij gearresteerd. Op 09 november 2012 kreeg u 's nachts bezoek van enkele militairen samen met uw echtgenoot. Één van hen plaatste wapens onder de tafel en beschuldigde uw echtgenoot ervan de eigenaar te zijn van deze wapens. Sinds die dag heeft u geen nieuws meer van uw man. Op 12 november 2012 kwamen deze militairen terug bij u thuis. Ze vroegen u een document te tekenen waarin u bevestigt dat deze wapens van uw man zijn. Toen u weigerde hebben zij u verkracht. Wanneer zij vertrokken waren bracht uw buurman u naar de dokter en daarna trok u in bij een vriendin in Mafonko. Volgens uw buurman kwamen die militairen dezelfde dag nogmaals terug naar uw huis en werd hij door hen mishandeld. U bleef bij uw vriendin tot 06 februari 2013, toen vertrok u naar België waar u op 08 februari 2013 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat u nog steeds gezocht wordt door de militairen die u eerder al mishandelden en verkrachtten. U vreest zoals uw echtgenoot te worden opgepakt en spoorloos te zullen verdwijnen. U verklaart dat uw echtgenoot werd gearresteerd tijdens de manifestatie van 21 september 2012. Naar aanleiding van die arrestatie kwamen verschillende keren militairen bij u langs die u bedreigden en uw man valselijk beschuldigden van wapenbezit. Er dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (Guinee, la situation des partis politiques d'opposition – 15 juli 2013) **de manifestatie waarop u doelt heeft plaatsgevonden op 20 september 2012 en niet op 21 september 2012.** Deze manifestatie was bovendien een vreedzame mars die zonder incidenten verliep. Volgens deze informatie barstten er op 21 september 2012 wel onlusten uit in de buurt van markt van Madina. Er vielen daarbij een tiental gewonden en één dode. Gezien deze manifestatie aan de basis ligt van de problemen die u inroept bij uw vraag om internationale bescherming, is het verbazingwekkend dat u zich consequent zou vergissen van datum, wat dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnt. Er kan worden aangenomen dat u daadwerkelijk de manifestatie van 20 september 2012 bedoelt gezien u op de hoogte bent van het feit dat er werd gemanifesteerd tegen Waymark, die de kiesregister beheert (gehoorverslag CGVS p.24). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de manifestatie waar uw man aan deelnam wel degelijk gepland was (gehoorverslag CGVS p.21) terwijl de gebeurtenissen van 21 september 2012 spontaan tot stand kwamen.

Indien uw echtgenoot zou hebben deelgenomen aan de manifestatie van 20 september 2012 strookt de informatie die u hierover verschaft niet met die van het Commissariaat-Generaal.

Zo gaat het volgens de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt over een vreedzame manifestatie terwijl u verklaart dat er veel mensen werden opgepakt en vermoord (gehoorverslag CGVS p.25). Verder verklaart u dat op 20 september 2012 nog een vergadering bij u thuis plaatsvond waarop werd gezegd dat er de volgende dag zou betoogd worden (gehoorverslag CGVS p.20-21). Dit is volkomen ongeloofwaardig gezien op die dag de manifestatie plaatsvond. Voorts vermeldt u nergens het vandalisme dat volgens de informatie van het Commissariaat-Generaal de volgende dag plaatsvond. Gezien uw nauwe betrokkenheid bij de gebeurtenissen en bij de partij is het opmerkelijk dat u dit niet spontaan ter sprake brengt en er daaruit kan worden besloten dat u daar vermoedelijk niet van op de hoogte bent. Dit zorgt ervoor dat uw nauwe betrokkenheid bij de gebeurtenissen sterk in twijfel kan worden getrokken. Bij de onlusten van 21 september 2012 werden wel verschillende mensen opgepakt en vielen er gewonden maar die werden enkele dagen later alweer zonder voorwaarden vrijgelaten (zie persmededeling van 23 september 2012 in Aujourd'hui en Guinee van 24 september 2012). Het is daarbij weinig aannemelijk dat uw man zou gearresteerd blijven en dat u daarbij niet kan verduidelijken waarom uw man zou opgepakt blijven behalve wegens het feit dat hij deelnam aan de manifestatie (gehoorverslag CGVS p.25, 27 en 31).

U kan ook geen verklaring geven waarom uw man door deze militairen valselijk zou worden beschuldigd van wapenbezit. Het is doorheen uw verklaringen niet duidelijk welk doel de militairen met deze beschuldigingen voor ogen hadden. Ter verklaring haalt u enkel zijn partijlidmaatschap en zijn etnische origine aan (gehoorverslag CGVS p.25, 27 en 31). Het is onwaarschijnlijk dat uw man louter om die redenen door de militairen zou zijn uitgekozen om te vervolgen. Het Commissariaat-generaal beschikt namelijk over informatie waaruit blijkt dat geweld tegen militanten en verantwoordelijken van de UFDG inderdaad plaatsvindt tijdens specifieke evenementen of manifestaties, maar dat er geen sprake is van vervolging enkel omwille van lidmaatschap of sympathie voor de UFDG (SRB – Guinee, UFDG, Actualité de la crainte – oktober 2012). Ook het feit dat hij tot dezelfde etnische groep behoort als Cellou Dalein, de leider van UFDG (gehoorverslag CGVS p.20 en

27), biedt een onvoldoende verklaring waarom uw echtgenoot zou gevisieerd worden. Er blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat in de nasleep van de verkiezingen van 2010 het etnisch evenwicht in Guinée enigszins verstoord is geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnische groep (Antwoorddocument Cedoca, dd 8 november 2010 en geactualiseerd op 19 mei 2011, "Ethnies – Situation actuelle"). U haalt bovendien tijdens uw asielprocedure verder geen concrete problemen aan omwille van uw etnische afkomst.

Deze vaststellingen zorgen er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de arrestatie van uw echtgenoot en bijgevolg evenmin aan de gebeurtenissen die daaruit voortvloeien en die u er zouden toe hebben aangezet het land te verlaten.

Verder kan er **geen geloof worden gehecht aan het actieve politieke profiel dat u van uw echtgenoot ophangt**. U verklaart dat hij maandelijks deelnam aan vergaderingen van UFDG en daarna samen met een aantal andere leden van de partij bij u thuis kwam om verder te praten en te eten. Volgens uw verklaring waren er bij u thuis soms vergaderingen met wel dertig partijleden, waaronder vooraanstaande leden als de vice-voorzitter Bah Oury (gehoorverslag CGVS p.20-21). U kan echter bitter weinig details verschaffen over wat er op deze vergaderingen bij u thuis werd besproken. U houdt het bij besprekingen over de toekomst en over algemene thema's als veiligheid en kunt daarbij niet in detail treden wat hun concrete agendapunten zijn (gehoorverslag CGVS p.21-22). U verklaart dat dit mannenpraatjes zijn en de vrouwen niet tussen komen (gehoorverslag CGVS p.21), maar als er maandelijks dergelijke vergaderingen zouden plaatsvinden waarbij u eten af- en aanbrengt valt toch te verwachten dat u daar iets meer over zou opvangen. Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat uw echtgenoot heel actief was voor de partij, zo hielp hij hen ook financieel en organiseerde hij activiteiten voor jongeren in de wijk en koopt hij voetbaluitrustingen (gehoorverslag CGVS p.20). Gezien uw man geen specifieke functie bekleedt binnen de partij (gehoorverslag CGVS p.19) en verkoper is van beroep (gehoorverslag CGVS p.5 en 21) is het merkwaardig dat hij zoveel in de partij investeert. U kan ook niet duidelijk aangeven waarom uw man voor deze partij kiest, behalve dat zij goed zouden doen voor het land (gehoorverslag CGVS p.20). Ook binnen uw familie lijkt politiek geen drukbesproken thema, gezien u niet met zekerheid kan zeggen voor welke partij uw ouders staan of wat zij van de activiteiten van uw man vinden (gehoorverslag CGVS p.23). Aangezien uw man zo ingebed was in de partij is het daarnaast ook opmerkelijk dat u niet weet of er nog andere mensen van de partij werden opgepakt (gehoorverslag CGVS p.25-26) en dat u zich niet richt tot andere partijleden om uw man vrij te krijgen of om hulp te vragen toen u werd lastiggevallen door militairen. U verklaart dat zij echter niets voor u zouden kunnen doen, gezien de hoge contacten van uw man binnen de partij is het toch opmerkelijk dat u die piste niet verder heeft uitgediept (gehoorverslag CGVS p.29-30). Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan de politieke activiteiten die u uw man toeschrijft, waardoor bijgevolg de mogelijkheid dat u en uw man om die reden zouden worden vervolgd uiterst onwaarschijnlijk wordt.

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielsrelaas, noch ter bevestiging van uw identiteit, nationaliteit of reisweg.

Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict.

Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan

geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie *farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid"*, april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2, § 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4, 57/7bis en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 4.1 en 4.2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van *"het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing"*, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden *"zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13"* (hierna: EVRM) en van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Om verzoeksters relaas beter te begrijpen en haar personalia beter aan te kaarten, maakt verzoeksters advocaat bij de uiteenzetting van het feitenrelaas volgende opmerkingen. Het koppel leefde economisch volkomen zorgeloos en kan voor Guinee als "rijk" worden aanzien. Het was geen hinder om de partij financieel te ondersteunen en/of sommige acties te sponsoren. Met de sponsoring werd verzoeksters echtgenoot bekend en zijn steun voor de partij werd als sympathiek aanzien, hetgeen hem ook klanten bezorgde. Het was een goede investering, een soort publiciteit. De gebeurtenissen van september 2012 zijn helaas niet de enige in recente jaren in Guinee en niet eens deze waarbij het grootste aantal doden en gewonden vielen. In de meeste gevallen zijn de rellen over enkele dagen verspreid, in een vrij korte periode van enkele dagen à één week, waar de ene gebeurtenis de andere opvolgt, zodat een precieze chronologische weergave steeds heel moeilijk is.

Volgens verzoekster blijkt uit het administratief dossier duidelijk dat zij de arrestatie van haar echtgenoot situeert op 21 september 2012. Zij heeft de dag van deze arrestatie zeer gedetailleerd en uitvoerig beschreven. Verzoekster verwijst naar haar gehoorverslag. Verzoekster merkt op dat het doel van een betoging en het al dan niet gepland karakter ervan niet afdoende ernstig zijn om haar asielerlaas ongeloofwaardig te bevinden. De betoging van 20 september 2012 was in die zin een "geplande, georganiseerde" betoging dat toelating aan de regering was gevraagd, dat het parcours was vastgelegd en aanvaard en dat een datum was voorgesteld. Verzoekster heeft geen merkwaardige incidenten vermeld die zich op 20 september 2012 hebben voorgedaan. De betoging op 21 september 2012 was daarentegen niet "georganiseerd". De stemming van de betoging van 20 september 2012 was zo goed en enthousiast dat de participanten eigenlijk geen zin hadden om het daarbij te laten. Het was de eerste maal dat massaal deelgenomen werd aan een betoging en sinds lang werd een betoging toegelaten. Het volk kon zich uitspreken en was bereid en klaar om zich vrij verder uit te spreken, hetgeen duidelijk was voor de leden van de UFDG. Verzoekster verwijst naar een internetartikel van 22 september 2012 op naam van Oury BAH, vicevoorzitter van de UFDG. Na de betoging van 20 september 2012 werd er 's avonds gedacht om daags nadien verder te blijven betogen. Ten huize verzoekster werd op 20 september 2012 een laatste keer vergaderd. Via internet en sms kan thans heel snel een betoging tot stand komen die als "spontaan" wordt beschouwd.

Verder wijst verzoekster erop dat de informatie over de etnische situatie in Guinee in het administratief dossier dateert van 19 mei 2011 en dat sindsdien het etnisch karakter van de rellen en van de vervolgingen sterk geëvolueerd is omwille van de evolutie van de politieke situatie in Guinee. Verweerders informatie is volgens verzoekster verouderd en kan geen steun bieden voor de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekster wijst op het profiel van haar echtgenoot: etnisch Peul, actief lid van de UFDG, financieel steunend en met een ruime klantenkring.

Vervolgens benadrukt verzoekster dat het ontvangen van een groep van 20 à 30 mannen een job op zich is, die haar geen rust liet en die ervoor zorgde dat zij niet ter plekke bleef staan om naar het gesprek te luisteren. Bovendien verklaarde zij dat de vergaderingen op de hoofdzetel plaatsvonden en dat de mensen nadien bij haar kwamen om te eten en te drinken en verder meer informeel te blijven spreken. Bij haar was het dus *“een soort ‘after eight’ lounge”*, een ontspanningsmoment waar verder werd ingegaan op sommige punten die reeds op de hoofdzetel aan bod kwamen. Ook hierdoor kon verzoekster het gesprek niet volgen, vermits het verdere commentaar was op iets dat elders werd voorgesteld: het is net alsof verzoekster *“een filmbespreking bijwoonde, zonder naar de film te hebben gekeken”*. De bedoeling van verzoeksters echtgenoot van de samenkomsten bij hen thuis was om mensen bij de partij te betrekken en hen op één of andere manier aan te sporen om voor de partij te stemmen. Verzoeksters echtgenoot behoort tot de Peuletnie die over de economische macht in het land beschikt. Deze macht wordt thans aangetast door de regering. Verzoeksters echtgenoot heeft een objectief voordeel om de UFDG te steunen. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster zich overigens niet beperkt heeft tot de stelling dat de partij het goed zou doen voor het land en blijkt dat zij vrij goed op de hoogte is van de politiek in Guinee.

Verzoekster bemerkt tevens dat zij geen mogelijkheid had om een rechtszaak aan te spannen in de gegeven omstandigheden en gelet op het gebrek aan vertrouwen in de autoriteiten, waaronder politie en gerecht die volledig afhankelijk zijn van de regering. Verzoekster verwijst naar een rapport van *Landinfo*. Verder meent verzoekster dat de situatie tussen 2012 en 2013 verergerd is en dat politieke actoren zorgen voor etnische spanningen. Er werden op 30 juni 2013 bovendien geen parlementsverkiezingen gehouden. Verzoekster verwijst naar een internetartikel.

Verzoekster wijst er nog op dat zij reeds vervolgd, mishandeld en verkracht geweest is, hetgeen zij toeschrijft aan haar behoren tot de Peuletnie, het politiek actief zijn van haar echtgenoot en aan hun financieel gezonde toestand die hun toelaat de UFDG ook financieel te steunen. Bovendien werden de geplande verkiezingen van 28 september 2013 opnieuw uitgesteld. Verzoekster verwijst naar een internetartikel.

Verzoekster meent ook nog dat de beoordeling van de toekenning van de subsidiaire bescherming ten aanzien van haar eveneens dient te geschieden in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Per drager brengt verweerder op 12 december 2013 een aanvullende nota bij, waarbij volgend stuk werd gevoegd: “COI Focus Guinee – De situatie op het gebied van de veiligheid” van 31 oktober 2013.

2.2.1. Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient opgemerkt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet aan op welke wijze zij artikel 17 en 27 van voornoemd koninklijk besluit geschonden acht, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. Waar verzoekster de schending aanvoert van *“het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing”*, dient opgemerkt dat verzoekster niet preciseert welk *“beginsel van behoorlijk bestuur”* zij geschonden acht, noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd. Bijgevolg wordt deze schending evenmin dienstig aangevoerd.

2.2.3. Tevens dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster tracht aan te tonen dat zij zich – in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing gesteld wordt – niet vergist heeft omtrent de datum waarop de betoging doorging in september 2012. Zij voert met name aan dat de betoging op 20 september 2012 een “georganiseerde” betoging was en dat de betoging van 21 september 2012 een “spontane” betoging was die volgde op het succes van en het enthousiasme rond de betoging de dag ervoor. Verweerder merkt in zijn nota met opmerkingen terecht op dat uit de door hem aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), alsook uit de in onderhavig verzoekschrift opgenomen informatie niet blijkt dat de gebeurtenissen van 21 september 2012 een “spontane” betoging uitmaakten zoals verzoekster beweert, maar dat het ging om onlusten, plunderingen en geweld. Bij deze onlusten vielen een tiental gewonden en één dode, hetgeen niet te rijmen valt met verzoeksters voorstelling van de gebeurtenissen als een “spontane” betoging volgend op het succes van en het enthousiasme rond de betoging de dag ervoor.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS haar zogenaamde *free narrative* als volgt aanvangt: *“Er was een evenement op 21.09.2012. De oppositie organiseerde een manifestatie en de reden van de manifestatie was om legislatieve verkiezingen goed te organiseren en dat moet geldig zijn. Mijn echtgenoot is lid van de partij UFDG, hij doet aan alle manifestaties mee. Op die dag, 's morgens, hij vertelde mij dat hij zou naar de manifestatie gaan.”* (gehoorverslag CGVS, p. 17). In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster: *“(…) omdat verzoekende partij naar het doel van de betoging heeft verwezen, zoals zijnde “tegen WAYMARK”*”. Hieruit blijkt wel degelijk dat verzoeksters echtgenoot zou deelnemen aan de georganiseerde manifestatie tegen de door de Guineese oppositie gevreesde verkiezingsfraude. Blijkens de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) werd deze manifestatie georganiseerd op 20 september 2012. Verzoekster spreekt doorheen haar verklaringen, zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) (administratief dossier, stuk 11) als op het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 9, 17 en 24), echter consequent over een betoging op 21 september 2012. Gelet op het feit dat zij haar volledige asielaanvraag baseert op deze betoging en de gevolgen ervan voor haar en haar echtgenoot, is het niet aannemelijk dat zij zich zowel op de DVZ als op het CGVS telkens zou vergissen van datum. Dit klemt des te meer daar verzoekster verklaarde dat er bij haar thuis op 20 september 2012 nog een vergadering werd belegd aangaande deze betoging (gehoorverslag CGVS, p. 20). Bijgevolg komt dan ook de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag op de helling te staan.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat haar man een Peul is, die actief en financieel steunend lid is van de UFDG en over een ruime klantenkring beschikt. Uit door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt echter dat er geen sprake is van vervolging louter omwille van het lidmaatschap van of sympathie voor de UFDG, noch omwille van het behoren tot de Peuletnie. Verzoekster voert in onderhavig verzoekschrift wel aan dat de informatie omtrent de etnische situatie in Guinee dateert van 2011 en dat het etnisch karakter van de rellen en de vervolgingen sindsdien geëvolueerd is, doch zij brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat voormelde informatie van verweerder onjuist of achterhaald is. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoeksters verklaringen dat haar echtgenoot omwille van zijn etnische origine of zijn lidmaatschap van de UFDG gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS, p. 25, 27 en 31). Evenmin brengt zij dienaangaande een dienstig begin van bewijs bij.

Waar verzoekster stelt dat de militairen die na de arrestatie van haar echtgenoot naar haar woning kwamen, wapens onder een tafel plaatsten en vervolgens haar echtgenoot valselijk van wapenbezit beschuldigden, merkt de Raad op dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ het volgende verklaarde: *“Op 09/11/2012 kwamen dezelfde militairen naar ons huis samen met mijn echtgenoot en namen televisie, computer en nog andere zaken mee, waarop ze terug vertrokken samen met mijn echtgenoot. 3 dagen later kwamen de militairen opnieuw naar ons huis. Ze zeiden aan de deur dat ik de deur diende open te maken. Ze zeiden ook dat ze mijn echtgenoot mee hadden gebracht. Ik deed de deur open en liet ze binnen. Ze vroegen geld. Ik vertelde hen dat ik geen geld had en daarna werd ik door hen verkracht. Daarna zijn de militairen opnieuw vertrokken met alle bezittingen die ik had.”* (administratief dossier, stuk 11, p. 4). Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde verzoekster echter dat de militairen op 9 november 2012 wapens onder een tafel verstopten en vervolgens haar echtgenoot valselijk van wapenbezit beschuldigden, alsook dat zij op 12 november 2012 terugkwamen om verzoekster een brief te doen tekenen waarin zij bevestigt dat de gevonden wapens van haar echtgenoot waren (gehoorverslag CGVS, p. 18). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als de valse beschuldiging van wapenbezit aan het adres van haar echtgenoot hierin zou hebben vermeld, te meer daar zij op het CGVS verklaarde omwille van haar weigering het bezit van deze wapens door haar echtgenoot te bevestigen, verkracht zou geweest zijn. Bovendien liet zij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met haar autoriteiten of medeburgers. Daarenboven blijkt uit door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) dat diegenen die tijdens en na de betoging van 20 september 2012 gearresteerd werden, kort daarna allemaal zonder voorwaarden werden

vrijgelaten. Deze incoherente en tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Verder voert verzoekster aan dat de vergaderingen die bij haar thuis plaatsvonden, slechts informele nabesprekingen waren van de vergaderingen die op de hoofdzetel van de UFDG hadden plaatsgevonden en dat zij tijdens deze informele nabesprekingen veel te druk bezig was met het af- en aanbrengen van eten en drinken om iets van de besprekingen te kunnen opvangen. Echter, gelet op het feit dat zij haar huwelijk omschrijft als een goed huwelijk waarbinnen zij met haar echtgenoot sprak "*over alles waar twee mensen over kunnen praten*" en zichzelf omschrijft als een sympathisant van de UFDG (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 22), kan verwacht worden dat verzoekster meer gedetailleerde informatie kan geven omtrent hetgeen op deze nabesprekingen bij haar thuis ter sprake kwam dan enkel dat het over de toekomst ging, over wat er voor Guinee kon gedaan worden en over veiligheid in Guinee (gehoorverslag CGVS, p. 21), te meer daar zij verklaarde dat er soms dertig man aanwezig was, zodat kan verwacht worden dat deze nabesprekingen niet in stilte verliepen (gehoorverslag CGVS, p. 21). Tevens kan verwacht worden dat verzoekster op doorleefde wijze kan duiden waarom haar echtgenoot lid is van de UFDG. Verzoekster komt echter niet verder dan te stellen dat haar echtgenoot houdt van de partij, behoort tot dezelfde etnische groep als de leider ervan en dat de partij goed zou doen voor het land (gehoorverslag CGVS, p. 20). In onderhavig verzoekschrift komt verzoekster niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het postuleren van loutere *post factum*-verklaringen, hetgeen geen van alle de motieven van de bestreden beslissing kan weerleggen.

Blijkens het voorgaande kan er geen geloof gehecht worden aan de politieke activiteiten van verzoeksters echtgenoot, noch aan zijn deelname aan de betoging op 20 september 2012 en evenmin aan de gevolgen hiervan. Aldus is het niet relevant dat verzoekster niet in de mogelijkheid is om een rechtszaak aan te spannen. Verzoekster gaf immers aan buiten het uiteengezette – en reeds ongeloofwaardig bevonden – asielrelaas geen andere problemen te kennen in Guinee (administratief dossier, stuk 11, p. 4 en gehoorverslag CGVS, p. 33).

Verzoekster legt geen documenten voor ter staving van haar asielrelaas, noch ter bevestiging van haar identiteit, nationaliteit of reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor de algehele geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoeksters verwijzing in dit kader naar artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet niet dienstig.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit de door verweerder per drager op 12 december 2013 bijgebrachte "COI Focus Guinee – De situatie op het gebied van de veiligheid" van 31 oktober 2013 blijkt bovendien dat de situatie na de verkiezingen van 28 september 2013 relatief rustig is gebleven. Uit de SRB "Guinee – De etnische situatie", door verweerder eveneens aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat, zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, het etnisch gemengde karakter een werkelijkheid is in Guinee en dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen enkel en alleen omdat men tot de Peuletnie behoort. Verzoekster brengt verder geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS